

TRAVESSIA EN AUTOBÚS

Els comiats sempre amaguen una llàgrima als llagrimalls, i encara més quan els que em diuen adéu des de l'andana són el meu fill i els seus amics, que amablement em duen la maleta.

Faig bé de reprimir les llàgrimes, perquè només parlar amb el conductor se m'obre un somriure d'orella a orella, quan mirant el meu carnet de pensionista em diu:

- Molt bé, bonica! Un a Vic per a la tercera joventut!

I m'alegra sortir de casa amb una maleta i començar el viatge de iaia "ieié".

Agafa la premsa diària que la companyia d'autobusos ofereix als seus clients, però m'interessen tant les notícies de la premsa, com el retrobament amb la filla i la neta i començo a preparar-me, tot fent inhalacions curtes i ràpides i entonant un mantra budista, mentre els africans que viatgen amb mi fan xerrades amb els seus mòbils i em deixen la incògnita de si parlen amb companys de l'Àfrica o amb altres companys, també africans que treballen per pagesos rics catalans.

M'envolto de la comoditat que ofereix l'Eix Transversal: evita els revolts difícils dels anys noranta i està tan ben senyalitzat, que em dona la sensació de què qui va conduint la màquina viatgera sóc jo.

De Tàrrrega a Cervera és un passeig. És quan sortim de Cervera que comença realment el viatge i quan som a Manresa, sé que estic a mig camí de Vic. Quan hi arribaré, hauré de desembarcar de l'Eix-Bus, talment com si aquell aparell locomotor hagués estat un vaixell, per esperar el cotxe de línia que m'ha de dur fins a Olot.

L'espera a Vic de l'autobús d'Olot, sovint és plena de dubtes que em porten records i em tornen als anys en que encara era verge. Aquell temps en que no sabia de pecats carnals i m'esforçava en trobar feines lluny de l'acolliment de la família i sempre viatjant, com si aquella parada de bus fos una terra de ningú: sense temps ni espai. L'únic que podia fer allí era una cigarreta a corre cuita. Ho faig sabent que cada cop més, és un acte mal vist i criticat, talment com la d'aquells joves que, delerosos d'amor, fan sexe en lavabos d'un cinema perquè no tenen casa pròpia i em quedo bocabadada, com si esperés que algú em digués alguna cosa.

Amb aquest acte social que és el fumar, après com una rutina salvatge, prenc contacte i entablo conversa amb un senyor de més edat que jo. Parlem de filosofies estrangeres i d'altres maneres de viure que obren la meva ment i em diuen que a Vic ja tinc un amic. Com si el destí em regalés una brúixola i concloure finalment,

que és bonic estimar i respectar les cultures forasteres, com estimar i defensar la pròpia. Si hagués anat amb cotxe m'hauria perdut aquest pensament.

A l'ésser d'ànima viatgera, quan seré a lloc, apart de jugar i xerrar amb la neta, ja començaré a preparar el viatge de tornada a la inversa, i amb ell, tornaré a fruitir de la visió de les masies catalanes escampades pel territori, a dreta i esquerra per on passa l'autobús, mirant-les i intentant imaginar la vida quotidiana dels seus habitants.

Escolto la ràdio fluixeta que posa el conductor i oblidó les veus cridaneres dels africans, en els seus aparells de comunicació. Quan torno a ser a Cervera sento que el viatge s'acaba i se'm torna a dibuixar un somriure al rostre, recordant que pertanyo a la tercera joventut, que és el millor moment per a viatjar gaudint d'una mobilitat sostenible i agradable i sempre, buscant noves companyies i sense voler mai arribar del tot a cap lloc. I mig endormiscada somio el proper viatge.

Nom i cognoms: MARTA CAPDEVILA PEYDRO
Escola: CFA TÀRREGA
Curs: CAT - 3 Categoria: 6 - FORM. DE PERSONES
ADJ LTES

